

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1793/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранко Алексић, адвокат из ..., против тужене Јавне медијске установе „Радиотелевизија Србије“, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 374/20 од 07.02.2020. године, у седници одржаној 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 374/20 од 07.02.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 374/20 од 07.02.2020. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 795/18 од 09.04.2019. године, у првом ставу изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе

тужени да тужиоцу на име накнаде штете по основу мање обрачунате и исплаћене плате исплати износ од 123.027,74 динара са затезном каматом на појединачне износе наведене у том ставу изреке, почев од дана доспећа сваког појединачног месечног износа, до коначне исплате, за период од јануара 2016. године до фебруара 2018. године. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 374/20 од 07.02.2020. године, првим ставом изреке, жалба тужиоца је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 87/18).

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови да се дозволи посебна ревизија, јер у конкретном случају не постоји ниједан од разлога наведених у одредби члана 404. став 1. ЗПП због којих би ревизију требало изузетно дозволити. Предмет спора у овом случају је потраживање тужиоца на име накнаде штете због мање исплаћених зарада у периоду од јануара 2016. закључно са фебруаром 2018. године. Нижестепени судови су тужбени захтев одбили наставши да је у спорном периоду тужиочева зарада правилно умањивана за 10% на основу одредаба члана 5. Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава („Службени гласник РС“ бр. 116/14).

По налажењу Врховног касационог суда, погрешно становиште тужиоца да се одредбе наведеног закона не односе на запослене у јавним медијским сервисима јер средства за своје финансирање обезбеђују наплатом таксе која не може бити јавни приход. Врховни касациони суд указује на то да, сагласно одредбама члана 35. став 1. и члана 36. став 1. тачка 2) Закона о јавним медијским сервисима („Службени гласник РС“, бр. 83/14... 108/16), Република Србија обезбеђује стабилно и довољно финансирање основне делатности јавног медијског сервиса из средстава буџета. Дакле, јавни медијски сервис јесте корисник јавних средстава у смислу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава, с тим што коришћење буџетских средстава не сме да утиче на његову уређивачку независност и институционалну аутономију.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о дозвољености посебне ревизије имао у виду и то да ревидент није доставио доказе о неуједначеној судској пракси у предметима са истим или битно сличним чињеничним и правним основом, као и да се не ради о правном питању које треба размотрити у општем интересу или у интересу равноправности грађана.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу у овој врсти спорова, дозвољеност ревизије се оцењује на основу члана 403. став 3. ЗПП, према коме ревизија није дозвољена, уколико вредност

предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору ради накнаде штете по основу мање обрачунате и исплаћене плате за припадајућом каматом, поднета је суду дана 05.03.2018. године. У поднеску од 29.03.2019. године, тужилац је преиначио тужбу и као вредност предмета спора означен је износ од 123.027,74 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан преиначења тужбе, ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка из става трећег изреке је донета применом члана 163. став 2. у вези члана 153. ЗПП, имајући у виду да тужилац није успео у овом поступку.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић